

nas taki otroci očitno na ulicah zasramujejo. — Kedar se pa starši selijo iz fare v faro, naj bi pa to leto še v ravno to šolo hodili, akoravno njih fara spada k drugi šoli, sicer ni mogoče, da bi se na nje pazilo.

Če so pa taki otroci tako sprideni, da se ne opravi ničesa, ne z lepo, ne z gerdo, in da celo šolo hočejo spriditi, jih mora učenik iz šole pahniti, da ena garjeva ovca ne okuži vse čede. Kaj bo potem iz njega? K rokodelstvu naj gre, se sploh pravi, ali taki otroci niso vajeni vbo-gati, in če pridejo k rokodelstvu, ne ostanejo tudi dolgo, in nekteri imajo mojstrov toliko, kolikor je tednov v letu. — Takih malopridnežev nihče noče, nihče se jih tudi ne upa komu priporočevati, in po tem lenarijo in voglarijo, kakšen krajev poštene ali tudi nepoštene vjamejo, in zgodaj pridejo v ječe med izjurjene hudodele, kjer se do čistega pokvarijo in se odgojé v nevarne ljudi in prave hudobneže. — In take ljudi more potem dežela rediti; žalostno je, da se popred ne pomaga, dokler strupen sad dozori in je naj več vsa pomoč prepozna. Taki mladi nerodneži naj bi se, če drugega ne pomaga, vtaknili v delavnišnico, kjer bi bili prisiljeni delati; morda da bi se tukaj poboljšali, ali saj bi bili obvarovani.

Ker je pa dostikrat revščina veliko nad tem kriva, in veliko otrok nima nikoga, da bi za nje skrbel, jih živil, oblačil in učil, pa tukaj naj več pomaga kerščanska ljubezen. Naprava od ktere se je tolikrat govorilo — sirotišnica — bi bila v Ljubljani krvavo potrebna, le v taki hiši dobivajo zapuščeni reveži zdatne pomoči, kjer se kerščansko izrejajo in se učé za življenje koristnega. Za take naprave naj bi mesto in deržava skrbel, ker krajev v to obernjen bi se marsikje drugej, nemara tudi pri jetnišnicah privaroval.

In kedar mesto vstanovi sirotišnico, spolni potem veliko svojo dolžnost, in obrnilo se bode marsikterega zlega ne samo v uravnem, temuč tudi v materijelnem oziru.

M.

— 2. t. m. je novoizvoljeni in po Njih Veličanstvu poterjeni župan, blagi gospod dr. E. H. Costa v okinčani mestni dvorani vprito c. k. deželnega glavarja, gospoda Konrada pl. Eybesfelda slovesno prisegel. Mestni odbor, magistratni vradniki, mestni zdravniki, učitelji mestne glavne šole in obilo drugih mestnjanov se je snidilo k tej svečanosti, ki so ljubljenemu županu vošili srečo k novemu župovanju.

— Vse ljubljanske šole, srednje in nižje, se bodo naj več sklenile ta mesec. Gimnazija in realka ne bote imeli pri tem nikakorsa vnanje slovesnosti. V normalki bodo očitna spraševanja 1. 2. in 3. avgusta, v mestni glavni šoli pri sv. Jakobu pa že 21., 22. in 23. t. m.

Listnica. Nekterim čast. g. g. dopisnikom: Kar danes ni prišlo na versto, pride drugo. Prosimo, ne bodite hudi!

 Pridjan je Kazavec št. 1., 4 strani.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Tiskar in založnik:
Jož. Rudolf Milic.